

ligt fra et Højrestandpunkt, at de Herrer opgøre den Slags Regnskaber indbyrdes; der er kommen et Resultat ud deraf, som vi gennemgaaende kunne være ret godt tilfredse med.

Men der er et Punkt, jeg vil nævne, og det er en Transaktion . . . (Afbrydelse af *K. M. Klausen*) . . . Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*) er saa utaalmodig, der kommer ikke noget saa interessant, at han ikke godt kan styre sin Utaalmodighed, indtil jeg naar til Sagen . . . (*K. M. Klausen*): Det har jeg heller ikke tænkt) . . . ja, men det er en Grund mere for ham til at vente. Der er en Transaktion, som har fundet Sted, og som netop det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds saa godt som nogen har været med til, det er nemlig den, igennem hvilken man foranledigede Krudttaarnsflytningen. Det nytter ikke noget, at de tre stridende Grupper ville fralægge sig Ansvaret for dette, det er et Faktum, at der blev derved truffet Statsforanstaltninger, der have kostet Penge, der burde have været opførte paa Finansloven, det er slet ikke noget, der vil kunne tvistes om. Den ærede Ordfører har fremdraget dette Forhold overfor det ærede Medlem for Ringsted (*Zahle*), men det vedrører ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der saa godt som nogen var med til disse Krudttaarnsflytninger. Det er et Punkt, som jeg synes, de i dette Øjeblik burde huske paa. Naar de nu se saa alvorligt paa denne Sag, og naar man fra visse Sider staar med mer eller mindre Tro paa eller dog med en vis Bitterhed over for Regeringen, som jeg ikke har det Hverv at forsvare ved denne Lejlighed, vil jeg sige, at de burde erindre, at de selv have givet Anledning til at komme ind paa en Sag af nøjagtig lignende Art.

Naar der er skelnet mellem de forskellige Beløb, her ere brugte — det blev gjort af det ærede Medlem for Æbeltoft —, vil jeg sige, at de Betragtninger, han har lagt til Grund for sin Opfattelse af hele Stillingen, kan jeg i alt væsentligt for mit Vedkommende slutte mig til. Det er mig ikke en absolut Behagelighed at slutte mig til det ærede Medlem, men jeg erkender, at han har i sine Udtalelser set Sagen rent sagligt og har holdt sig uden for den Agitation, som jo dog i højeste Grad allerede er knyttet til den fra de andre Sider.

Hvad nu den Praksis angaar, som har været fulgt, vil jeg om den sige, at en

Praksis er dog en Praksis, og ingen vil jo benægte, at en saadan har udviklet sig. Thi det er jo forkert, naar man nu kun holder sig til de store Beløb, nej, selv om det kun drejer sig om Øre, der ere indvundne, der ere fortjente ved denne Virksomhed og dernæst anvendte uden Bevilling, dannes der jo nøjagtigt lige saa god en Praksis, som hvis det havde været Millionbeløb; det er ikke Beløbets Størrelse, det kommer an paa i dette Tilfælde, men det kommer an paa, om der overhovedet er tjent Penge, som ere anvendte igen uden at gaa gennem Statsregnskabet, det er det afgørende. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg ser det saadan, at der gennem disse mange Aftaler, der i Finansudvalget Tid efter anden ere truffet med den i det givne Øjeblik værende Regering, er skabt en Praksis paa forskellige Omraader — og ogsaa paa det Omraade, som her er paa Tale. Det ærede Medlem for Æbeltoft nævnedes en Udtalelse, som skulde være falden fra den daværende Krigsminister, General Thomsen, under den Aftale, som da blev truffet, og det ærede Medlem sagde, at det stod ham ikke ganske present, hvorledes den var falden, men Meningen troede han dog at have fattet godt nok, og det tror jeg ogsaa, er rigtigt. Det var nemlig den, at naar Ministeren sagde overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der vilde blive Overskud ved denne Virksomhed, at det var aldrig værd at spekulere paa det, for der var Huller nok at stoppe, saa har han ganske sikkert ved den Lejlighed, som det ærede Medlem udtalte, ikke tænkt alene paa at lave f. Eks. Water-Closetter paa Fabrikken. (*Neergaard*: Jeg sagde Huller paa Fabrikken). Ja, men dertil hører ogsaa Huller i de Virksomheder, som Fabrikken beskæftiger sig med, og der er ikke det mindste i Vejen for, at det kan være Tilfældet, og i alt Fald foreligger der jo slet ingen Ting, som berettiger nogen til at gaa ud fra, at han kun har tænkt paa, at der maatte anskaffes en Maskine derfor.

Hvad saa angaar selve Sagen, altsaa det Overskud, som kan fremkomme ved denne Virksomhed, kan der vel kun fra alle Sider være een Mening om, at det bør optages paa Statsregnskabet og passere dette, altsaa optages paa Finansloven. Overfor dette Spørgsmaal er det jo, der staar en Strid imellem det ærede Medlem for Ringsted og den ærede Ordfører og for den Sags Skyld ogsaa den højtærede Minister. Da han nu har ændret dette Forhold, og han nu har fundet, at den Praksis,